

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Udrag fra Mindedigt over Vitus Bering 1675

Citation: Kingo, Thomas: "Samlede skrifter 1", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 1*, udg. af Hans Brix ; Paul Diderichsen ; F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 151. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo01val-shoot-idm140721239873680.pdf> (tilgået 24. juni 2021)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 1

↵ Var det ey nock at du med Slange-brod og brille
Det første Verdens par med livet kunde skille?
Men for et daarligt bid i dend forbudne frugt
Forgive hver og een med Helved stanck og lugt!
Gack, gamle Lurefas, stryg af din orme-pande
Din giftig giernings sved, og om end du vilt blande
Din bæreme sure skaal med idel grumße gift.
Som er til hver og en foruden forskiel skift.
Dog haaber vi at see i dit udhuled øye
En u afstrøgen skam, du skalt omsider bøye
Dit beenrads vaaben ned imod den ævig grav.
Naar vi er seylet vel forbi dit sorte hav!
Siig dog om ellers du for ubluhed Kand sige
Hvordan din daane-damp saa nær tør Himlen stige,
At og den Siæl som har Guds rette stempel paa
Skal qualmes ud, og fra sin Kiere bolig gaa.
Tenck dog hvad du har giord, i det du vilde støde
Vor lærde *Bering* hen, til andre dine døde,
Som hafde Himlen selv, og alle Kongers skiold
Christian, til leve-værn og vold!
Har hand fra Døden frelst vor lange Konge-roode
Til *Fridrichs* arve-spiir udj hans tuder groode,
Og skal hand smage dog dend beske dødsens skaal,
Og fattes ind i et syv fodet spade-maal!
Rom om dette død-fald tæncke?
Vil du ey paa hans Grav en græde-draabe stencke,
At hand dend Jydsche Giest, som alt dit boo-fæ fick
Af ald din tåle-Kunst, har drucket dødsens drick.
Kom lærde GrøcMand og leg din Kundskab sammen
Rom dit skoole barn, og henter Roode-stammen
152 Af eders Viisdoms træ, seer om dets frugt og safft
Ey i vor *Bering* har den rette Kiern og Kraft?
Lad kun *Homerus* af sin Fyrste-stiil at skrive
Tilbørlig ære faa, og slet forgyldet blive!
Demostenes for tåle-færdighed
Optrine uden anck til ærens top og meed;
Lad svadsig *Cicero* sit føde-maal opløfte
Fra sine fædres stiil, langt over bierge Kløfte.
Lad ogsaa *Moro* dend høysinded dicte Mand
Den ære naae at med ham ingen hamlis kand:
Mens lad dem samptlig ind udj vor Jylland kiige
Og om dend *Viborg Søn*, *Nafnkundig Bering*, sige
En ræt u-galded Dom, de skal bekiende friit,
Hans tanche, tunge, pen gich dennem over tiit!
Hvad saae dig Jord, med ald din Frugte-riige grøde,
Hvor paa dig Himlen gav et saa langvarigt skiøde,
At du fornegted saa en liden frugt og frøe,
At hindre det, at ey vor *Bering* schulde døde?
Betænck hvor tiit hand dig med mund og Pæn har Æret,
Og ydt dig skyldig tack for det du hannem næred,
høyt i tanche stood
Som beste rooßer og Viinranckens drue-blood!
Saa stind var aldrig Torn, saa brendsom ingen Nelde
Saa Klam var burren ey, de fick jo dog at gielde
Udj hans skabers priis, hans pen det magte saa,
At mand een Roße fich udaf en Krage-taa.
Hvi vilde du da ey en plante ham forunde
Hvor ved hans ædle blood sig lindring finde kunde
At sammen stemme med hans Himmel gifne siæl
Og hindre Kraftelig dend dødsens trycke pæl!
153 Ach! Ach! hvor god een deel af gammel Tro og love.
Gaar med vor *Bering* nu i Mørket hen at sove,
Og Verden har igien oppaa sin samle-loo,
Kun skælde løfter og løsagtig avne-troo!
Far vel da *adle Siæl*, det vil vi om dig sige:
Du død5 og efterlood ieg veed ey hvem din lige!

Kingo, Thomas, *Samlede skrifter 1*, 1939-74.

I alle Lærdes mund, saa længe verden staar,
Nyt liv og mæle du med ævig ære faar.